

Π.—Ποιός τὰ μέλη της ἐκλέγει, Συνταγματικὴ κοπρὴτῆ;
Φ.—Τί 'ρωτᾷς ἐμένα, βλάκα;... 'ρώτησε τὸν Φλογαίτη.

Π.—Λοιπὸν Ἔθνοςυνελεύσεις, μαρὴ γλωσσοφαλλίδαι,
κί' ἄς τρεῖσιν τρεῖς ἂς προπὸ καὶ 'στὴν γνωστὴν Γαλλίδα,
τούτῃσι 'στὴν Μαντὰν Ἀντὰν, νὰ μὲς εἰπῆ κί' ἐκείνη
τῆς Ἐθνοςυνελεύσεως τὸ καλὸ πῶς τὸ κρίνει.

Ἐστὴν Μαντὰν Ἀντὰν πηγαίνου καὶ ἔστὴν Γκρόν Μπρετάνια μπαίνου.

Φ.—Μαντὰν Ἀντὰν καὶ Πικαντὰν, Ρωμῆρ μίς 'στῆς
καὶ μίσα κί' ἔξω μάρμαρα κλεινῶν προγόνων εἶδες.
Ἐννόσεις τὸ μέγεθος τῆς δόξης μας καὶ ποῖον,
αἶνον παντοῦ κατήρτισες ἐκ στόματος νηπιῶν,
τὰς προσφωνήσεις ἦκουσες τοῦ κλεῖτε μηχαναίου,
ἐξαίροντος πανάρχαια καὶ νέα μεγαλεῖα,
καὶ τούτ' ἂς φέ' καταλάθεις πῶς 'στους Ρωμηούς ἐκ νέου
ἐδρασίως τὸ κράτος τῆς ἡ προσφιλεῖς Γαλλία.

Σ' εἰδέχθησαν εἰς τοὺς Δελφοὺς τοῦ Σιμοπούλου φίλοι,
(Ὁ κύριος Ἀνάργυρος τοὺς ὄχις παραγγέλσει.)
Χοροὶ Μουσῶν σ' εἰζήθησαν ἀπὸ τοῦ Περνασσού,
μ' αὐτὰς εἰς προσεφώνησι κί' ὁ Δήμαρχος Χρισσοῦ,
κί' ἔχρησταις σπληνκνέτορ, σρακτὸ καὶ κορορέτσι,
κί' ἂν ἀληθῶς μὲς ἀπάσῃς,
ὁπίσταν 'στὸ Πικρία πῆξ,
νὰ τῆς κί' κάπποσι, Μαντὰν, τοῦ φούρνου τὸ γχιουβέτσι.

Π.—Εἶδες ἔμπρός σου τρέγοντα τὸν ρήτορα Ρωμῆρ
γιὰ νὰ σὶ προσφωνήσῃ,
κί' ἐγίννηκε γνωστότερον μίς 'στὸ Βαρθολομιῶ,
παρὰ μίς 'στὸ Πικρία.
Φαίνεται τῆσθρα πούγραψαι καὶ οὐ γιὰ τὴν Ἑλλάδα,
τὰ 'διάθκασαν 'στὰ Λιχνὰ καὶ 'στὴν Ἀμαλιαδα.

Τὸ ζήτω δῆμων καὶ χωριῶν πολὺ σὶ συνεχίει,
τοὺς εἶπαν νὰ φωνάζουσι κί' ἐρώνάζαν κί' ἐκείνοι.
Συχνὰ χωρὶς νὰ ζήρωμε μὲς βάζουσι νὰ φωνάζωμε
κί' ἡμεῖς τὸν σῆρο βγάλομε.

Φωνάζετε, μὲς λέν πολλοί, ποῦ γίνονται θυσία,
κί' ἀρχίζουσι τότε δυνακὰ
κί' ἀτέλειωτα ξεφανντὰ
πότε γιὰ ψευτοπόλεμο, πότε γιὰ Γερουσία.

Φ.—Μὰς εἶπες Ἕλληνας σωστοὶ νὰ μείνωμεν καὶ μόνον
καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον,
ὅμως ἐγὼ σὶ βεβαιῶ πῶς ἂν κί' ἰδῶ καθήμεθα
γαλιὰ τῶν Γάλλων εἰμῆθα.
Ἐν τούτοις ὅμως πάριτε μαζὶ σας γιὰ πεσκέσι
μὴ φουστάνελα μας λερὴ καὶ λιγθωμένο φῆσι.

Π.—Ἐστὴν Ὀλυμπίαν πῆγατι κί' ἀνῆλθατε τὸ Κρόνιον,
ἀλλ' ἰδατε καὶ τὸν Ἐρμῆν, τὸ κάλλος τὸ δαιμόνιον.
Μὰς γράφουσι γυδοπρόβατα πῶς βόσκουσι κοντὰ του
κί' ἀσχημανοῦν ἀναίχοντα 'μπρὸς 'στὴν θεότητὰ του,
κί' τῶς ἀργότερα καμμιὰ κατὰκτα λομπωμια
ν' ἀνέθῃ 'στὴν θεότητὰ τῆς κλεφτουριᾶς δρομια,
καὶ τοῦ θιοῦ τὴν καλλονὴν ἀνέτωσι νὰ κοπρῆσι...
τί κριμα τοῦτο νὰ γενῆ σὰν πᾶτε στὸ Πικρία.

Φ.—Μ' ἰλιπίδες μὲς 'φουσκῶσατε 'στὸν ἐνθουσιασμῶ σας,
μὰ σὰν θὰ πᾶτε 'στὸ καλὸ,
γιὰ σουδενίρ παρακαλῶ
νὰ μὲς ἀφήσετε καὶ σῆς τὸν φιλελλητισμῶ σας.

Πλὴν πῆς μας τώρα μὲς φορὰ, ποῦ 'βρίθῃς ἰδῶ πέρα,
συμφέρι 'στὸ Ρωμαϊκὸ καὶ μὲς Βουλῆ δευτέραι;
Παρόλι, Μαντὰν, σεριζιμάν, γιὰτὶ τὸν νοῦ μας χάνομε,
κί' ἂν διν' μιλιᾷτ' Ἑλλητικὰ
μ' ἡλιεστί μὲς Γαλλικὰ
τὶ διαβόλο νὰ κάνομε.

Τῆς Ἄλτωσι τῆς ἱερᾶς πατήσατε τὰ βοῦδρα,
καὶ θάπατε κί' ἰδῶ κί' ἐκεῖ:
ναὶ μὲν ἡ Δόξα κατοικεῖ,
μὰ καθεταὶ κί' ἡ Μούδρα.

(Ἐνθ' τοιαῦτα προσφωνεῖ τὸ ξύλινο Γαλλόπουλο
μαθαίνουσι γιὰ τὴν Ἀντὰν πῶς μένει 'στὸν «Εὐρώτα»
καὶ συνοδεύειτ' εὐγενῶς ἀπὸ τὸν Φαρμακόπουλο,
ποῦ τριγυρᾷ πρὸς χάριν τῆς μὴ μακρῆς περιγύρα.)

Καὶ καμπόσας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ὁ ποιητὴς Δροσίνας, τὴν ποίησιν ἀρίων,
ἔβγαλε τὰς «Μελίσσας» πρὸς τέρψιν τῶν κερνήων,
κί' ἐκείναι μετὰ βόμβου περιβοηδοῦν εὐχῆ
δοξάζουσαι κί' ὀμνοῦσαι τὴν μελίσαν τοῦ στίγου.

'Στὸν Σπύρον μας τὸν Δάσιον συγχαρητῆριον θεριῶν,
ὅπου Νομάχης ἐγίνε 'στῆς Τριφυλλίας τὸν Νομόν.

Θάβῃ Ἱστορία κατ' αὐτὰς ἡ τῆς Ἐπαναστάσεως,
ἔργου τοῦ Γάλλου Πουκεβίλ, μετῆ ζωῆς καὶ δράσεως,
πρὸς διδασχὴν κί' ἐξύψωση ἡμῶν τῶν ζωφίων...
τοῦ Χαριποπούλου τοῦ Κωστή τὴν βγάξει τὸ Γραφεῖον.

Σπριγῶν ἰβῆγικε φύλλον μὲ τίτλον «Ἀστραπῆ»,
εὐχόμεθα κί' εἰς τοῦτο δουλεῖα καὶ προκοπῆ.

Νέον Ἡμερολόγιον ἀπὸ τὰ κορυφαία,
πολυτιλὲς καὶ πλουσίον, τούτῃσιν ἡ «Νουμικία»,
'Ἀλιεκανθῆσις ἐκδοσις, κί' ὁ Τάσος ὁ Καζώτης
καλαίσθητος ἐκδότης.

'Ἐρημερὶς καινούρια «τοῦ Πειραιῶς Φωνῆ»,
ζητήματα σπουδαία συχνὰ θ' ἀνακινῆ.

Τῆν «Ἰμνον τὸν Ἀκάθιστον» μετὰ σχολίων πρώτης
ὁ πολυιδωμὸν ἔβγαλε Βαγγεῖλις Κορρινιώτης.

Ἐταιρεία Μουσικὴ κί' ἔσπερὶς μοναδικῆ.

Ὅποια συναυλία κί' ἐκείνη τῆς Δευτέραις
ἀπὸ τὰς καλλιτέρας.
Τὶ μουσικῆ...ψυχὴ μου!...βαρεῖτε τὴν Ἐκ.α...
οὐχ ἦπτον ἡ κυρία Σμαρὰγὰ Βουτσιανῶ,
μαθήτρια τῆς Λόττιερ, ἱρᾶνη, καθὼς λένι,
ἀρτίστα ντὶ καρτέλο, πιανίστρα νότα μπενί.